

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ♣ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
גזירה ביאה ראשונה אטו ביאה שניה.												!	◇	י.ט.
אם קדמו ובעלו ביאה ראשונה - קנו, ואסור לקיימן בביאה שניה.	תניא נמי הכי:											■		י.ט.
מת לו מת כו'.													■	י.ט.
(שמות כ"א) ומן המקדש לא יצא - לא יצא עמקו, אבל יוצא הוא אחריהן, כיצד? הן נכסין והוא נגלה, הן ניגלין והוא נכסה.	תנו רבנן:												■	י.ט.
ויוצא עד פתח כו'.													■	י.ט.
שפיר קאמר רבי יהודה													♣	י.ט.
אי הכי לביתו נמי לא אלא הכי קאמר: מן המקדש לא יצא - מקדושתו לא יצא, וכיון דאית ליה הכירא - לא אתי למינגע.	אמר לך רבי מאיר:												!	י.ט.
ורבי יהודה													♣	י.ט.
אגב מרריה דילמא מקרי ואתי ונגע.	[רבי יהודה]												!	י.ט.
כשהוא מנחם.													■	י.ט.
כשהוא עובר בשורה לנחם את אחרים, סגן ומשוח שעבר בימינו, וראש בית אב ואבלים וכל העם משמאלו. וכשהוא עומד בשורה ומתנחם מאחרים - סגן מימינו, וראש בית אב וכל העם משמאלו.	תנו רבנן:												■	י.ט.
אבל משוח שעבר - לא אתי גביה.													■	י.ט.
מאי טעמא													^	י.ט.
חלשא דעתיה, סבר: קא חזי בי.													!	י.ט.
שמע מינה מהא מתניתא תלת	רב פפא:												■	י.ט.
שמע מינה: היינו סגן היינו ממונה													■	י.ט.
ושמע מינה: אבליים עומדין וכל העם עוברין													■	י.ט.
ושמע מינה: אבליים לשמאל המנחמין הן עומדין.													■	י.ט.
בראשונה היו אבליים עומדין, וכל העם עוברין והיו שתי משפחות בירושלים מתגרות זו בזו זאת אומרת: אני עוברת תחלה, וזאת אומרת: אני עוברת תחלה. התקינו שיהא העם עומדין ואבליים עוברין.	תנו רבנן:												■	י.ט.
החזיר רבי יוסי את הדבר ליושנו בציפורי, שיהיו אבליים עומדין וכל העם עוברין.	רמי בר אבא:												■	י.ט.
התקין רבי יוסי בציפורי שלא תהא אשה מהלכת בשוק ובנה אחריה, משום מעשה שהיה.	ואמר רמי בר אבא:												■	י.ט.
התקין רבי יוסי בציפורי שיהיו נשים מספרות בבית הכסא, משום ייחוד.	ואמר רמי בר אבא:												■	י.ט.
שאלית את רבי יאשיה רבה בבית עלמין דהוצל	רב מנשיא בר עות:												^	י.ט.
ואמר לי: אין שורה פחותה מעשרה בני אדם, ואין אבליים מן המנין, בין שאבליים עומדין וכל העם עוברין, בין שאבליים עוברין וכל העם עומדין.	[רבי יאשיה רבה]												!	י.ט.
כשהוא מתנחם כו'.													■	י.ט.
כי מנחם הוא אחריני היכי אמר להו?	איבעיא להו:												^	י.ט.
והוא אומר תנחמו.	תא שמע:												!	י.ט.
היכי דמי?													^	י.ט.
אילמא כי מנחמי אחריני לדידיה אמר להו איהו תנחמו													!	י.ט.
נחשא קא רמי להו?													♣	י.ט.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב			
אלא: כי מנחם לאחריני אמר להו תתנחמו - שמע מינה.													!	◇	יט.	
מלך לא דן כל.														■	<	יט.
לא שנו אלא מלכי ישראל, אבל מלכי בית דוד - דן ודנין אותן, דכתיב (ירמיהו כ"א) בית דוד כה אמר ה' דינו לבקר משפט. ואי לא דיינינן ליה - אינהו היכי דיינינן? והכתיב (צפניה ב') התקוששו וקושו	רב יוסף:													■	◇	יט.
קשט עצמך ואחר כך קשט אחרים.	ואמר ריש לקיש:													■	■	יט.
אלא מלכי ישראל מאי טעמא לא?														◇	יט.	
משום מעשה שהיה.														!	◇	יט.
דעבדיה דינאי מלכא קטל נפשא														!	◇	יט.
אמר להו שמעון בן שטח לחכמים: תנו עיניכם בו, ונדוננו.														!	◇	יט.
שלחו ליה: עבדך קטל נפשא.														!	◇	יט.
שדריה להו.														!	◇	יט.
שלחו ליה: תא את נמי להכא, (שמות כ"א) והועד בבעליו, אמרה תורה: יבא בעל השור ויעמוד על שורו.														!	◇	יט.
אתא ויתיב.														!	◇	יט.
אמר ליה שמעון בן שטח: ינאי המלך עמוד על רגליך ויעידו בך. ולא לפנינו אתה עומד, אלא לפני מי שאמר והיה העולם אתה עומד, שנאמר (דברים י"ט) ועמדו שני האנשים אשר להם הריב וגו'.														!	◇	יט.
אמר לו: לא כשתאמר אתה, אלא כמה שיאמרו חבריך.														!	◇	יט.
נפנה לימינו - כבשו פניהם בקרקע, נפנה לשמאלו - וכבשו פניהם בקרקע.														!	◇	יט.
אמר להן שמעון בן שטח: בעלי מחשבות אתם, יבא בעל מחשבות ויפרע מכם.														!	◇	יט.
מיד בא גבריאל וחבטן בקרקע, ומתו														!	◇	יט.
באותה שעה אמרו: מלך לא דן ולא דנין אותו לא מעיד ולא מעידין אותו.														!	◇	יט.
לא חולץ ולא חולצין וכל.														■	<	יט.
איני?														◇	יט.	
אפילו למאן דאמר נשיא שמחל על כבודו כבודו מחול - מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול, שנאמר (דברים י"ז) שום תשים עליך מלך - שתהא אימתו עליך	והאמר רב אשי:													■	◇	יט.
מצוה שאני.														!	◇	יט.
ואין נושאין כל.														■	<	יט.
נשים הראויות לו מבית המלך. ומאי נינהו - מירב ומיכל.	תניא, אמרו לו רבי יהודה:													■	◇	יט.
היאך נשא דוד שתי אחיות בחייה?	שאלו תלמידיו את רבי יוסי:													◇	יט.	
מיכל אחר מיתת מירב נשאה.	אמר להן: [רבי יוסי]													!	◇	יט.
קידושי טעות היו לו במירב, שנאמר (שמואל ב' ג') תנה את אשתי את מיכל אשר ארסתי לי במאה ערלות פלשתים.	רבי יהושע בן קרחה:													!	◇	יט.
מאי תלמודא?														^	◇	יט.
מיכל אשתי, ולא מירב אשתי.	רב פפא:													!	◇	יט.
מאי קידושי טעות?														^	◇	יט.

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
דכתיב: (שמואל א' י"ז) והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול וגו'.												!	◇	יט:
אזל קטליה.												!	◇	יט:
אמר לו: מלוה אית לך גבאי, והמקדש במלוה - אינה מקודשת.												!	◇	יט:
אזל יהבה לעדריאל, דכתיב, (שמואל א' י"ח) והיה בעת תת את מירב בת שאול לדוד וגו'.												!	◇	יט:
אמר ליה: אי בעית דאתן לך מיכל - זיל אייתי לי מאה ערלות פלשתים.												!	◇	יט:
אזל אייתי ליה.												!	◇	יט:
אמר ליה: מלוה ופרוטה אית לך גבאי.												!	◇	יט:
שאל סבר: מלוה ופרוטה - דעתיה אמלוה												!	◇	יט:
ודוד סבר: מלוה ופרוטה - דעתיה אפרוטה.												!	◇	יט:
ואיבעית אימא: דכולי עלמא מלוה ופרוטה דעתיה אפרוטה												!	◇	יט:
שאל סבר: לא חזו ולא מידי												!	◇	יט:
ודוד סבר: חזו לכלבי ושונרי.												!	◇	יט:
רבי יוסי, האי, תנה את אשתי את מיכל, מאי דריש ביה?												⚡		יט:
רבי יוסי לטעמיה												!		יט:
רבי יוסי היה דורש מקראות מעורבין, כתיב (שמואל ב' כ"א) ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את אדמני ואת מפישת ואת חמשת בני מיכל אשר ילדה לעדריאל המחלתי וגו'. וכי לעדריאל נתנה? והלא לפלטי בין ליש נתנה דכתיב (שמואל א' כ"ה) ושאל נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש וגו' אלא: מקיש קידושי מירב לעדריאל לקידושי מיכל לפלטי, מה קידושי מיכל לפלטי בעבירה - אף קידושי מירב לעדריאל בעבירה.	דתנאי: [רבי יוסי]											!	◇	יט:
ורבי יהושע בן קרחה נמי, הכתיב את חמשת בני מיכל בת שאול.												⚡		יט:
וכי מיכל ילדה? והלא מירב ילדה מירב ילדה ומיכל גידלה, לפיכך נקראו על שמה. ללמדך שכל המגדל יתום בתוך ביתו - מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו.	אמר לך רבי יהושע:											!	◇	יט:
מהכא (רות ד') ותקראנה לו השכנות שם לאמר יולד בן לנעמי. וכי נעמי ילדה? והלא רות ילדה, אלא: רות ילדה ונעמי גידלה, לפיכך נקרא על שמה.	רבי חנינא:											!	◇	יט:
מהכא (דברי הימים א' ד') ואשתו היהודית ילדה את ירד אביגדור וגו', ואלה בני בתיה בת פרעה אשר לקח מרד. מרד זה כלב, ולמה נקרא שמו מרד - שמרד בעצת מרגלים. וכי בתיה ילדה? והלא יוכבד ילדה, אלא: יוכבד ילדה ובתיה גידלה, לפיכך נקרא על שמה.	רבי יוחנן:											!	◇	יט:
מהכא (תהלים ע"ז) גאלת בורוע עמך בני יעקב ויוסף סלה. וכי יוסף ילד? והלא יעקב ילד. אלא, יעקב ילד ויוסף כילכל, לפיכך נקראו על שמו.	רבי אלעזר:											!	◇	יט:
כל המלמד בן חבירו תורה - מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו, שנאמר (במדבר ג') ואלה תולדת אהרן ומשה, וכתיב ואלה שמות בני אהרן, לומר לך: אהרן ילד ומשה לימד, לפיכך נקראו על שמו.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											!	◇	יט:
(ישעיהו כ"ט) לכן כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פדה את אברהם, וכי היכן מציינו ביעקב שפדאו לאברהם? אמר רב יהודה: שפדאו מצער גידול בנים. והיינו דכתיב (ישעיהו כ"ט) לא עתה יבוש יעקב וגו' לא עתה יבוש יעקב - מאביו, ולא עתה פניו יחורו. - מאבי אביו.	[רב יהודה]											!	◇	יט:
כתיב פלטי וכתיב פלטיאל אמר רבי יוחנן: פלטי שמו, ולמה נקרא שמו פלטיאל - שפלטו אל מן העבירה, מה עשה? נעץ חרב בינו לבניה, אמר: כל העוסק בדבר זה ידקר בחרב זה.	[רבי יוחנן]											!	◇	יט:
והכתיב (שמואל ב' ג') וילך אתה אישה												⚡		יט:
שנעשה לה כאישה.												!	◇	יט:
והכתיב (שמואל ב' ג') הלוך ובכה												⚡		יט:
על המצוה דאזיל מיניה												!		יט:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

סנהדרין-כהן גדול		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
עד בהרים			■											יט:
שנעשו שניהם כבחורים שלא טעמו טעם ביאה.			■											יט:
תוקפו של יוסף - ענותנותו של בועז, תוקפו של בועז - ענותנותו של פלטי בן ליש.	רבי יוחנן:												◇	יט:
תוקפו של יוסף ענותנותו של בועז - דכתיב (רות ג') ויהי בחצי לילה ויחרד האיש וילפת.													◇	יט:
מאי וילפת?													◇	יט:
שנעשה בשרו כראשי לפתות.	רבי:												◇	יט: